

PROTOKÓŁ
z VII posiedzenia
Krajowej Rady Gospodarki Wodnej
IV kadencji na lata 2015-2019
w dniu 06 czerwca 2017 r.

Porządek dzienny obrad:

1. Informacja Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Środowiska p. Mariusza Gajdy w sprawie stanu oraz planowanego harmonogramu prac legislacyjnych nad ustawą Prawo wodne.
2. Sprawy różne.

Przebieg posiedzenia i ustalenia

Ad. 1

Pan Tomasz Walczykiewicz, Zastępca Przewodniczącego Krajowej Rady Gospodarki Wodnej na wstępie podziękował wszystkim za przybycie na VII posiedzenie Rady IV kadencji. Powitał Pana Mariusza Gajdę - Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Środowiska, Pana Roberta Kęsego - p. o. Zastępcy Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, Członków Krajowej Rady Gospodarki Wodnej oraz zaproszonych gości. Jednocześnie poinformował, iż w zastępstwie za nieobecnego Przewodniczącego Rady - Pana Leszka Bagińskiego, będzie przewodniczył dzisiejszym obradom.

Zastępca Przewodniczącego KRGW przedstawił porządek obrad, który został zaakceptowany przez obecnych na posiedzeniu Członków Rady.

Następnie **Pan Tomasz Walczykiewicz** zwrócił się z prośbą do Pana Ministra Mariusza Gajdy o zabranie głosu i przedstawienie informacji na temat stanu oraz planowanego harmonogramu prac legislacyjnych nad ustawą Prawo wodne.

Pan Minister powitał wszystkich obecnych na VII posiedzeniu Krajowej Rady Gospodarki Wodnej. Na wstępie podkreślił, iż z uwagi na trwające prace nad nowym Prawem wodnym, posiedzenia KRGW powinny odbywać się jak najczęściej i z tego również względu Pan Minister zwrócił się z prośbą do Przewodniczącego Rady o zwołanie ponadprogramowego posiedzenia Rady.

Następnie Pan Mariusz Gajda poinformował, iż projekt ustawy Prawo wodne został przekazany do Parlamentu, gdzie odbyło się jego pierwsze czytanie. W dniu 7 lipca br. odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Finansów w celu powołania Podkomisji ds. procedowania nowego Prawa wodnego. Pierwsze posiedzenie planowane jest na 13 i 14 czerwca br., następne będą odbywały się we wtorki, środy i czwartki. Przedstawienie sprawozdania z prac Podkomisji będzie miało miejsce na pierwszym plenarnym posiedzeniu rządu w lipcu br. (Senat zajmie się ustawą przed przerwą wakacyjną i wówczas trafi ona do Prezydenta RP). Najszybciej wejdą w życie przepisy niezbędne do spełnienia wymogów unijnych, a więc przede wszystkim Dyrektywa Azotanowa oraz niektóre przepisy, nie związane z powstaniem Wód Polskich. Pozostałe, dotyczące powstania Wód Polskich i ustawy budżetowej, muszą zostać zatwierdzone przez Komisję Finansów Publicznych. W chwili obecnej przygotowany jest plan finansowy Wód Polskich oraz sprawy organizacyjne. W ostatnim czasie odbyło się spotkanie m. in. z dyrektorami zarządów melioracji i urzędzeń wodnych. Planowane są dalsze spotkania robocze na poziomie dyrektorów rzgw i dyrektorów wzmiuw. Ponadto Pan Minister planuje spotkanie z marszałkami województw w sprawie stworzenia sprawnego połączenia wszystkich jednostek. Jednocześnie przewidziane jest spotkanie z Ministrem Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w celu

sporządzenia wykazu śródlądowych dróg wodnych o znaczeniu transportowym (prawa właścicielskie do tych dróg wodnych posiadać będzie minister właściwy ds. żeglugi śródlądowej). Oprócz tego, przygotowanych zostanie wiele rozporządzeń, które należy jeszcze uszczegółowić i poprawić. Pełne wejście w życie ustawy planowane jest od nowego roku, natomiast z projektem ustawy można zapoznać się na stronie sejmowej.

Kolejno Pan Minister wypowiedział się na temat systemu organizacyjnego Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Poinformował, iż wg poselskich poprawek istnieje potrzeba powstania dwóch nowych regionalnych zarządów gospodarki wodnej: w Lublinie (z części RZGW Warszawa) i w Rzeszowie (z części RZGW Kraków). Na terenach rzgw powstanie ok. 50 zarządów zlewni, które będą działały w granicach hydrograficznych, natomiast w ramach zarządów zlewni powstanie ok. 250 nadzorów wodnych. Nadzory wodne będą jednostkami najniższego szczebla, które będą wykonywać te prace, które w tej chwili przypisane są do nadzorów wodnych rzgw i oddziałów terenowych lub oddziałów służby organizacji zarządów melioracji i urzędzeń wodnych. Zajmowały będą się również rozpatrywaniem zgłoszeń wodnoprawnych i przyjmowaniem wniosków o pozwolenia wodnoprawne. Natomiast zarządy zlewni będą w większości wykonywały te prace, za które w tej chwili odpowiadają zarządy zlewni rzgw i wzmiuw oraz wszystkie inwestycje o znaczeniu lokalnym (mieszczące się w granicach zlewni), które do tej pory wykonywały rzgw. Ponadto będą prowadziły prace utrzymaniowe i wydawały większość pozwoleń wodnoprawnych, które do tej pory wydawane były przez starostwa dla użytkowników wód, nie będących Wodami Polskimi. Rzgw będą przygotowywały dokumenty potrzebne do prac planistycznych, jak również wydawały pozwolenia wodnoprawne, które obecnie wydają marszałkowie. KZGW będzie koordynował i harmonizował wszystkie działania, a także na podstawie materiałów, otrzymanych z rzgw, przygotowywał dokumenty planistyczne, które następnie zatwierdzane będą przez Ministra właściwego ds. gospodarki wodnej. Rolą ministerstwa będzie wydawanie pozwoleń wodnoprawnych dla Wód Polskich. W celu usprawnienia wydawania pozwoleń, powołane zostaną przy rzgw delegatury Ministerstwa Środowiska.

Kolejno Pan Minister przedstawił w zarysie funkcjonowanie systemu wydawania decyzji administracyjnych, wymieniając zgłoszenia wodnoprawne, pozwolenia wodnoprawne (zmiana dla rybactwa), decyzje o usługach wodnych (związane bezpośrednio z opłatami) oraz tzw. oceny wodnoprawne (zgodność z art. 4.7 RDW). Wody Polskie finansowane będą z budżetu państwa, a także z Ministerstwa Rolnictwa (na tzw. meliorację podstawową) oraz z części, którą dysponują wojewodowie na utrzymanie obecnych cieków, które są w gestii WZMiUW. Wpływy z opłat za usługi wodne będą również znaczącym źródłem finansowania (przede wszystkim za pobory wody, dzierżawę terenów, odprowadzanie wód deszczowych) oraz opłaty, które przejdą od marszałka, a na chwilę obecną przekazywane są do wfośigw i NFOŚiGW. Dodatkowo do Wód Polskich będą trafiały opłaty tzw. podwyższone, czyli te, które nie posiadają pozwolenia wodnoprawnego. Wody Polskie będą również pobierać opłaty za odprowadzanie ścieków, a wpływy z nich będą trafiać do NFOŚiGW.

Kolejno Pan Minister wypowiedział się w kwestii wysokości opłat, regulowanych rozporządzeniami. Do 2019 roku nie są planowane podwyżki, związane z zaopatrzeniem ludności w wodę. Natomiast wprowadzony zostanie dodatkowy element: opłata stała i zmienna. Opłata stała naliczana będzie od ilości wody, wskazanej w pozwoleniu wodnoprawnym. Jej wprowadzenie ma na celu racjonalizację korzystania z wody. Docelowo wysokość stawki zależna będzie od procentu średniego niskiego przepływu - do 10% SNQ - najniższa stawka, od 30% SNQ - stawka 3 razy wyższa.

Następnie Pan Minister wypowiedział się na temat 3 rodzajów korzystania z wód: powszechnego, zwykłego oraz szczególnego. Jednocześnie zdemontował informację, podaną przez Izbę Gospodarczą „Wodociągi Polski”, na temat poziomu wzrostu cen za wodę. Podkreślił, iż w wyniku wprowadzenia opłat stałych, opłata za pobór wody wzrośnie o ok. 20 groszy/rodzina/rok., nie wpłynie to zatem w znaczącym stopniu na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne (w przeliczeniu na m³ są to na ogół pobory rzędu 0,1-02 m³/s).

Następnie Pan Minister zaprosił Członków Rady do dyskusji, w której udział wzięli:

- **Pani Gabriela Tomik** podkreśliła znaczącą rolę prowadzonego dialogu społecznego w zakresie gospodarki wodnej. Jednocześnie zwróciła się zapytaniem o kwestię utrzymania dróg wodnych i przejścia rybactwa do Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Zwróciła również uwagę na istniejących potencjalnych inwestorów, zainteresowanych tematyką portową, śródlądową, którzy są w stanie zapewnić dochody, mogące w całości zasilić utrzymanie dróg wodnych.

Pan Minister wyjaśnił, iż rybactwo przeniesione zostało do MGMIŻS w 2015 r., jako dział gospodarki (na podstawie ustawy o działach administracji rządowej). Natomiast drogi wodne będą częściowo utrzymywane (te o znaczeniu transportowym) przez Ministra właściwego ds. żeglugi śródlądowej. Potrzebna jest zatem współpraca międzyresortowa w celu zapewnienia właściwego rozwoju dróg wodnych.

- **Pan Tadeusz Rzepecki** nawiązał do informacji, iż Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie” podaje dane, które nie są zgodne z przyjętymi wyliczeniami (w szczególności dotyczące wprowadzenia opłat stałych). Poinformował, że do 500 Członków Izby Gospodarczej zwrócono się z zapytaniem w kwestii skutków wprowadzenia opłat stałych za pobór wody. Po otrzymaniu odpowiedzi od 150 przedsiębiorstw i dokonaniu odpowiedniego zestawienia, został określony poziom wzrostu opłat za wodę. Z tej statystyki wynika, że w większości przedsiębiorstw zawiera się on między kilkunastoma a 40-50% (w przypadku ścieków wynosi on więcej, czasami nawet ok. 70%). Kolejno poinformował, iż opłaty zaplanowane na ten rok przez Wodociągi wyniosą łącznie 1 mln 18 tys. zł za wodę i 800 tys. za ścieki. Sytuacja zmieni się po wprowadzeniu opłat stałych. Stała opłata roczna wyniesie 109 tys. zł (wzrost o 10,7%), natomiast w ściekach wyniesie 188 tys. zł (wzrost o 23,5 %). Łączny przyrost opłaty wyniesie 300 tys. zł, przy dotychczasowej opłacie 1 mln 800 zł (wzrost o ok. 16%). W obliczeniach uwzględnione zostały opłaty za wody opadowe i roztopowe, które są kierowane do kanalizacji zbiorczej. Przy 1 mln zł za ścieki na wylocie z oczyszczalni (przy opodatkowaniu wszystkich wód opadowych i roztopowych), byłaby to kwota 7-krotnie większa od dotychczasowej opłaty. Pan Prezes Rzepecki zwrócił się z prośbą o uwzględnienie zaprezentowanych obliczeń w trakcie prac parlamentarnych. Dodatkowo wskazał, iż należy wyłączyć pojęcie wód opadowych i roztopowych z definicji ścieków, aby umożliwić ustalanie taryf zgodnie z ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków dla tej wydzielonej grupy wód. Poruszona została również sprawa wody nie sprzedanej w sieciach wodociągowych. Ma być ona objęta najwyższą stawką opłat, która jest określona w odpowiedniej taryfie cenników. Należy wiedzieć, iż jest to ogromne obciążenie dla wszystkich przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, które będzie skutkowało odpowiednio wysokimi taryfami. Wskazał również na potrzebę dokładnego rozdzielania taryf na poszczególne grupy odbiorców, zgodnie z wykazem rodzajów przemysłu, który pobiera wodę po określonych wysokościach stawek (wniosek o *vacatio legis* na ten przepis).

Pan Minister wyjaśnił, iż zostaną dołożone starania, aby wprowadzić poprawki, związane ze zrzutem ścieków do sieci ogólnospławnej. Odnosząc się do tematu wysokości opłat stałych nadmienił, iż medialnie problem ten można przedstawić w różny sposób. Należy zatem zwrócić uwagę, aby właściwie interpretować dane liczbowe i rzetelnie przekazywać informacje nt. wzrostu cen za wodę. Ponadto należy pamiętać, że wprowadzenie opłaty stałej ma służyć przede wszystkim racjonalnemu gospodarowaniu zasobami wodnymi.

- **Pan Maciej Mrowiec** nawiązał do wypowiedzi p. Tadeusza Rzepeckiego i odniósł się do kwestii opłat za odpływ wód opadowych. Poruszył problem braku w wielu miastach Polski kanalizacji ogólnospławnej. Podkreślił, iż dla średniej wielkości miasta, wg proponowanych w projekcie stawek, koszty zapewnienia funkcjonujących systemów rozdzielczych będą sięgać rzędu

milionów złotych. Ze względu na istniejące wysokie opłaty urzędowe, wprowadzenie dodatkowych opłat może spowodować przerzucenie tych kosztów na użytkowników wody. Niestety w całej dyskusji medialnej temat ten zszedł na dalszy plan, jednakże wiąże się on ze znaczącym obciążeniem budżetu samorządów. Podsumowując, Pan Profesor Mrowiec zwrócił się z zapytaniem do Pana Ministra, czy powyższy problem został poddany dokładnej analizie (szczególnie w przypadku większych jednostek samorządowych).

Pan Minister odpowiedział, iż nie będzie możliwe uporządkowanie tej kwestii bez posiadania stosownych instrumentów finansowych. Podkreślił, iż występujące zjawisko miejskich powodzi jest związane przede wszystkim z brakiem właściwych rozwiązań, które powinny zostać uwzględnione w planach zagospodarowania przestrzennego. Skutkiem takiego działania oprócz podtapianie miast jest również niszczenie koryt rzek i potoków. Zatem wprowadzenie stosownych opłat jest jedynym rozwiązaniem problemu odprowadzania wód opadowych. Wyróżnić należy dwa rodzaje opłat za wody opadowe: opłaty pobierane w przypadku istniejącego systemu kanalizacji deszczowej (otwartego lub zamkniętego) oraz opłaty za duże powierzchnie szczelne. W przypadku braku retencji opłata jest najwyższa, natomiast tam gdzie istnieje jest to 10% najwyższej stawki.

- **Pan Kazimierz Banasik** wyraził swoje ogromne zadowolenie z podjęcia prac nad projektem nowego Prawa Wodnego. Kolejno zwrócił uwagę, iż zwrot opłata za wodę deszczową tak naprawdę odnosi się do poborów za odpływ z powierzchni uszczelnionych. Ponadto wypowiedział się negatywnie w kwestii wycofania z Prawa wodnego zapisu, dotyczącego uprawnień hydrologicznych. Poruszył również problem braku obsady na stanowisku Prezesa KZGW.

Pan Minister wyjaśnił, iż decyzją m. in. Ministerstwa Sprawiedliwości wycofany został z Prawa Wodnego zapis na temat uprawnień hydrologicznych. Kolejno Pan Mariusz Gajda poinformował, iż obecny brak obsady na stanowisku Prezesa KZGW jest wynikiem przedłużającego się okresu wejścia w życie nowego Prawa wodnego oraz faktu, iż w mocy nowej Ustawy Prawo wodne nie będzie konkursu, a jedynie mianowanie.

- **Pan Wacław L. Kowalski** zwrócił się z zapytaniem do Pana Ministra o możliwość uregulowania w nowym Prawie wodnym kwestii braku zapisów na temat edukacji w zakresie gospodarki wodnej. Ponadto poruszył kwestię innowacyjności w gospodarce wodnej i powstania w tym zakresie programów w Ministerstwie Środowiska (przykładem jest Program rozwoju dróg wodnych pn.: Szlak Wodny im. Króla Stefana Batorego, który zgłoszony będzie na listę projektów innowacyjnych), dzięki którym będzie można pozyskać środki finansowe na rozwój gospodarki wodnej.

Pan Minister podkreślił, iż nigdy w Prawie wodnym nie widniał zapis, dotyczący szkolnictwa (zadanie Ministra Edukacji Narodowej). Zazaczył, iż zgłoszone zostają postulaty, aby w technikach wielobranżowych powstawały klasy o profilu, związanym z gospodarką wodną (m. in. hydrotechniką, hydrologią). Ponadto Pan Minister poinformował, iż zostały już w tym temacie przeprowadzone rozmowy z Dziekanami wydziałów wodnych (m. in. w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu i Poznaniu). Następnie Pan Mariusz Gajda wyjaśnił, iż głównym celem Wód Polskich jest zapewnienie bezpieczeństwa przed powodzią i przed skutkami suszy i jedynie na te inwestycje przeznaczone będą pieniądze. Wody Polskie będą wspierać różnego rodzaju regionalne lub ogólnokrajowe programy innowacyjne, ale bez zapewnienia wsparcia finansowego. Tym samym wspomniany Program rozwoju dróg wodnych pn.: Szlak Wodny im. Króla Stefana Batorego powinien być wspierany przez samorzady lub programy innowacyjne, które są w Ministerstwie Rozwoju lub Ministerstwie Sportu i Turystyki.

- **Pan Wacław L. Kowalski** sprostował, iż nie miał na uwadze ubiegania się o środki finansowe, a jedynie wskazanie na potrzebę wyraźnego poparcia Ministra właściwego ds. gospodarki wodnej w zakresie projektów, związanych z gospodarką wodną.

- **Pani Gabriela Tomik** celem uzupełnienia dodała, iż istnieje potencjalna możliwość wzmocnienia z poziomu szkół średnich kadry w gospodarce wodnej.

- **Pan Jan Żelazo** zwrócił się do Pana Ministra z prośbą o komentarz w sprawie rozmów, mających odbyć się z przedstawicielami Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, dotyczących identyfikacji fragmentów rzek, które miałyby zostać przekształcone w drogi wodne. Zaznaczył, iż na tych odcinkach rzek będzie de facto dwóch gospodarzy (Żegluga i Wody Polskie) i w związku z tym sprawa ich zagospodarowania może stać się bardziej skomplikowana, aniżeli dotychczas (przekształcenie zidentyfikowanych fragmentów rzek w szlaki żeglowne będzie trwało dziesiątki lat). Należy zatem zastanowić się, czy nie spowoduje to konfliktu interesów. Niezależnie od wizji żeglugowego wykorzystania rzek i tak pewne działania z zakresu gospodarki wodnej muszą zostać przeprowadzone (roboty utrzymaniowe, działania z zakresu ochrony przed powodzią).

Pan Minister wyjaśnił, iż była to decyzja rządu, którą należy respektować. Podkreślił ponadto, iż ochrona przed powodzią będzie wszędzie prowadzona przez Wody Polskie i tak naprawdę nie należy spodziewać się w tym zakresie większych konfliktów. Możliwa jest zatem dobra wspólna gospodarka, gdzie sektor żeglugi będzie zajmował się rozwojem dróg wodnych, a Wody Polskie ochroną przed powodzią. Taki podział obowiązków ma swoje uzasadnienie i jest to podejście zdroworozsądkowe.

- **Pani Gabriela Tomik** podkreśliła, iż powinien istnieć jeden podmiot, któremu przypisane są połączone kompetencje (dbanie o dobry stan dróg wodnych, zapewnienie odpowiednich parametrów eksploatacyjnych).

- **Pan Tadeusz Rzepecki** zwrócił się z zapytaniem, czy jest opracowany nowy system, który zastąpi dzisiejszy system finansowania inwestycji wodociągowo-kanalizacyjnych, czy też szerszej gamy tych przedsięwzięć, które do tej pory były finansowane z wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Pan Prezes zainteresowany był opracowaniem systemu rozdziału, czy też systemu metod, przy pomocy których będzie można pozyskać fundusze z NFOŚiGW na przedsięwzięcia w zakresie gospodarki wodnej.

Pan Minister odpowiedział, iż istnieje możliwość subsydiowania zadań wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej przez NFOŚiGW.

- **Pan Bogusław Puchowski** zauważył, iż nowe Prawo wodne prezentuje zupełnie nową jakość w kwestii kompetencji i wydawania różnego rodzaju pozwoleń. Ze względu na fakt, iż Wody Polskie przejmują właściwie w całości kompetencje dzisiejszych starostw i urzędów marszałkowskich, istnieje realna obawa, że będą same rozstrzygały o wszystkich sprawach, związanych z gospodarką wodną. Po drugie zauważył, iż w związku z długim okresem uchwalania nowego Prawa wodnego, w wielu urzędach właściwie wstrzymano wydawanie wszelkich decyzji. Brak jest również zainteresowania projektami dotacyjnymi (zapytanie o planowane wytyczne dla urzędów). Po trzecie zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie, na jakich zasadach funkcjonować będą elektrownie wodne, które dzisiaj użytkowane są przez urzędy.

Pan Minister ponownie podkreślił, iż pozwolenia wodnoprawne będą wydawane dla wszystkich użytkowników przez Wody Polskie. Zarządy zlewni przejmą kompetencje starostw, natomiast regionalne zarządy gospodarki wodnej kompetencje marszałków. Powyższe zmiany, z korzyścią dla wnioskodawcy, stworzą możliwość istnienia jednakowej interpretacji prawa (do tej pory każdy urząd posiadał swoją własną interpretację prawa).

Kolejno Pan Minister wyjaśnił, iż uchwalanie nowego Prawa wodnego przedłużone zostało zaledwie o rok.

Poinformował ponadto, że w zeszłym tygodniu odbyło się spotkanie z wojewódzkimi zarządami melioracji i urzędzeń wodnych. Zauważył, że być może ze względu na nadchodzące zmiany, nie widzą one potrzeby zawierania dodatkowych umów i być może z tego też względu niechętnie podchodzą do projektów, takich jak np. LIFE+.

Kolejno Pan Minister wyjaśnił, iż w Państwowym Gospodarstwie Wodnym elektrownie wodne będą funkcjonowały na zasadach ogólnych, czyli powstanie pewnego rodzaju Przedsiębiorstwo Elektrowni Wodnych. Podkreślił, iż istniejące elektrownie będą nadal funkcjonowały, jednakże Wody Polskie nie przewidują budowania nowych (w tego typu obiekty powinny inwestować prywatni przedsiębiorcy).

• **Pan Przemysław Nawrocki** poruszył kwestię finansowania działań, związanych z poprawą stanu wód. Dodatkowo odniósł się do szczegółowych zapisów nowego Prawa wodnego w zakresie poprawy ochrony ekosystemów rzecznych (wymóg RDW). Zwrócił się tym samym z zapytaniem o możliwość przekazania Zespołu parlamentarnego opinii KRGW w tym temacie.

Pan Minister odpowiedział, iż Wody Polskie będą związane z całym procesem gospodarowania wodami. Odnośnie zaś kwestii prac Zespołu parlamentarnego **Pan Minister** wyjaśnił, iż postulaty mogą zostać zgłoszone, ale w związku z wymogiem spełnienia warunku *ex-ante* (23 czerwca br. odbędzie się spotkanie z przedstawicielami Komisja Europejska w sprawie spełnienia warunków *ex-ante*), zgodnie z umową, nowe Prawo wodne musi zostać uchwalone do końca lipca br. Należy jednak wziąć pod uwagę, iż wszystkie wprowadzone rozwiązania zostaną w praktyce zweryfikowane i wówczas być może nastąpi nowelizacja tych przepisów, które nie zafunkcjonują.

Po zakończonej dyskusji, Zastępca Przewodniczącego Rady ogłosił 5-minutową przerwę.

Ad. 2

Po zakończeniu przerwy, **Pan Tomasz Walczykiewicz** poinformował, iż zgodnie z korespondencją, która przekazana została Członkom Rady, do Przewodniczącego KRGW Pana Leszka Bagińskiego wpłynęło pismo, datowane 02.06.2017 r., od p. o. Prezesa KZGW Pani Iwony Kozy, dotyczące wniosku o odwołanie Pani Małgorzaty Owsiany ze stanowiska dyrektora RZGW w Krakowie. Nadmienił również, iż zgodnie z ustawą Prawo wodne (art. 93 ust. 1), wymagana jest w tym zakresie opinia KRGW. Następnie Zastępca Przewodniczącego Rady stwierdził prawidłowość obrad ze względu na wymaganą liczbę osób, biorących udział w posiedzeniu.

Wobec powyższego **Pan Tomasz Walczykiewicz** oddał głos panu Robertowi Kęsemu p. o. Zastępcy Prezesa KZGW, prosząc o wyjaśnienie szczegółowych powodów odwołania Pani Dyrektor.

Pan Robert Kęsy na wstępie przedstawił w zarysie przebieg kariery zawodowej Pani Małgorzaty Owsiany. Kolejno wyjaśnił, iż ze względu na obecną perspektywę finansową, związaną z wykorzystaniem środków europejskich (lata 2014-2020), istnieje pilna potrzeba wzmocnienia procesu inwestycyjnego w RZGW w Krakowie. W chwili obecnej RZGW w Krakowie realizuje dwa duże zadania, związane z budową zbiornika Kąty-Myscowa i zbiornikiem Rzeszów. Do przeprowadzenia tego typu działań, niezbędna jest w tym zakresie odpowiednia wiedza techniczna i doświadczenie. Ponadto w ramach gospodarowania wodami, trwają prace nad wdrożeniem kolejnego cyklu planistycznego. W chwili obecnej Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej ogłosił przetarg na II aktualizację planów gospodarowania wodami oraz na I aktualizację planu zarządzania ryzykiem powodziowym. Działania te prowadzone są przy wsparciu rzgw. Należy pamiętać, że Pani Dyrektor Owsiany jest nieocenionym ekspertem w tej dziedzinie. Jednakże sprawowania dwóch funkcji - Dyrektora RZGW w Krakowie i osoby nadzorującej sprawę, związane z pionem zasobów wodnych, może być niezwykle trudne. Jednocześnie **Pan Robert Kęsy** poinformował, iż Pani Dyrektor wyraziła zgodę na dalsze prowadzenie spraw, związanych z zarządzaniem pionem zasobów wodnych w RZGW w Krakowie. Podsumowując, p. o. Zastępcy Prezesa KZGW zwrócił się do Członków KRGW o wyrażenie opinii w sprawie odwołania Pani Dyrektor Małgorzaty Owsiany ze stanowiska Dyrektora RZGW w Krakowie.

Po tych wyjaśnieniach, Zastępca Przewodniczącego KRGW zaproponował Członkom Rady zgłaszanie uwag w powyższym temacie. Ze względu na brak głosów w dyskusji, po uprzednim powołaniu Komisji wyborczo-skrutacyjnej, w skład której weszli:

1. Pan Kazimierz Banasik
2. Pani Izabela Godyń
3. Pani Renata Zacharczuk,

obecni na posiedzeniu Członkowie Rady wzięli udział w tajnym głosowaniu.

Po przeliczeniu głosów przez Komisję wyborczo-skrutacyjną, Przewodniczący komisji Pan Kazimierz Banasik ogłosił, iż uprawnionych do głosowania było 30 osób, obecnych na sali 18 osób, natomiast oddano 17 ważnych głosów.

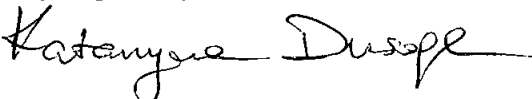
W wyniku głosowania odnotowano:

głosów „TAK”, za odwołaniem oddano 5
głosów „NIE”, przeciwko odwołaniu oddano 2
10 Członków KRGW wstrzymało się od głosu

W rezultacie KRGW pozytywnie zaopiniowała odwołanie Pani Małgorzaty Owsiany ze stanowiska dyrektora RZGW w Krakowie.

Na zakończenie, Zastępca Przewodniczącego Rady podziękował Panu Ministrowi Mariuszowi Gajdzie, Członkom Rady i zaproszonym gościom za przybycie i zaprosił na następne posiedzenie Rady w dniu 5 lipca br.

Na tym protokół zakończono.

Opracowała:
Katarzyna Dusoge
Biuro Administracyjno-Prawne
Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej


Zatwierdził:

